

den nye bruger ud over at betale for sit »get« brændselsforbrug vil bidrage til de faste udgifter – herunder også det i praksis konstante ledningstab. Som det fremgår af bemærkningerne til § 14, skal kommunalbestyrelsen ved godkendelsen af et projekt påse, at en tilslutning ud fra ovennævnte synspunkter er rimelig.

På denne baggrund er det min opfattelse, at den foreslåede ordning er rimelig.

Spørgsmål 117:

Spørgsmål nr. 498, der blev skriftligt besvaret af handelsministeren den 15. marts 1978 (spalte 7502 i folketingets forhandlinger) lød således:

»Ministeren bedes oplyse, om en lovgivning, der påbyder parcelhusejerne at udskifte deres oliefyr med gasfyr ved en eventuel indførelse af et naturgasdistributionsnet i Danmark, skal betragtes som ekspropriation ifølge grundlovens § 73, således at der ydes fuld erstatning?«

Under henvisning til de sidste to afsnit af svaret stilles spørgsmålet påny.

Svar:

Jeg kan henvise til bemærkningerne til lovforslagets § 19 (side 23, 2. spalte, 2. afsnit fra oven), hvor det anføres, at lovforslagets § 19, stk. 1, om tilslutning af eksisterende bebyggelse til kollektive varmforsyningsanlæg ikke indeholder hjemmel for kommunalbestyrelsen til at kræve tilslutning i tilfælde, hvor denne vil medføre et så ekstraordinært stort indgreb hos den enkelte bruger, at indgrebet får karakter af ekspropriation.

I disse tilfælde vil der, som anført i bemærkningerne, med hjemmel i § 19, stk. 2, blive fastsat regler om, at der skal meddeles dispensation. Dispensation for naturgas- eller fjernvarmforsyning vil herefter f. eks. skulle meddeles, når bygninger er indrettet uden centralvarmeanlæg, eller hvis væsentlige dele af en bygnings centralvarmeanlæg skal udskiftes som følge af en tilslutning.

Den godtgørelse, der kan komme på tale at udbetale efter § 19, stk. 3, må, som nævnt i bemærkningerne, betragtes som en billighedsgodtgørelse.

Spørgsmål 118:

Vil handelsministeren fremsætte ændringsforslag til § 3, 1. pkt. således at dette ændres til »samarbejde mellem kommunalbestyrelser, amtsråd og selskaber, der producerer ledningsbundet energi«?

Tilsvarende ændringer foretages i §§ 7, 9, 10, 14, 15, 18, 19 og 20.

Svar:

Indledningsvis vil jeg påpege, at det er meget vigtigt, at varmforsyningsplanlægningen koordineres med bl. a. den planlægning, der sker i henhold til lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. Dette har jeg da også givet udtryk for i min kommentar til skrivelse af 4. maj 1979 fra Danske Elværkers Forening, hvori jeg bl. a. også henlede opmærksomheden på bemærkningerne til § 3 og § 12.

Helt generelt er det naturligvis af betydning, at de selskaber der leverer ledningsbunden energi, dvs. f. eks. også fjernvarmeværker, gasværker m. v. inddrages på så tidligt et tidspunkt som muligt i planlægningsprocessen, idet realiseringen af målene for varmforsyningsplanlægningen i vid udstrækning vil komme til at ske i tilknytning til eksisterende kollektive varmforsyningsanlæg.

Derfor har jeg også i lovteksten i § 5 foreslået, at de regionale varmforsyningsplaner, som amtsrådet er ansvarlig for, udarbejdes efter forhandling med bl. a. selskaber, der leverer ledningsbunden energi. Ved at lovfæste en sådan forhandling finder jeg, at det tilsikres, at de regionale varmforsyningsplaner vil blive udarbejdet på det bedst mulige grundlag.

Samtidig er det i § 4 foreslået, at den kortlægning kommunalbestyrelserne skal forandle skal ske i samarbejde med de ovennævnte selskaber.

I forbindelse med kommunalbestyrelsernes udarbejdelse af varmforsyningsplaner er det helt naturligt, at inddrage selskaber, der leverer ledningsbunden energi. Det fremgik måske ikke helt klart af bemærkningerne til lovtekstens § 7, at dette hele tiden har været sigtet, så derfor vil jeg gerne foreslå en ændring, således at bestemmelsen bliver parallel til § 5, dvs. at det lovfæstes, at den kommunale varmforsyningsplan, som kommunalbestyrelserne er ansvarlig for, udarbejdes efter